

E-15-5

EIS-1-E

557

NYTT... MERDET PÅ PALM... TORSDAGEN DEN 12 DECEMBER 1947

Andersson till reporter John Berggren visar några bilder på mötet som följde den råttens utsläppande. Anna pekar ut misstänkta mannen på KvP:s bild. Hon var ett gott tillfälle för honom som hon såg springa från mordplatsen. BALD. Karl HALL

Anna pekar ut misstänkta mannen på KvP:s bild

Av John Berggren

STOCKHOLM (KvP) Vittnet Anna var den sista person som såg Olof Palmes mördare fly.

Cent i går kväll hade polisen fortfarande tagit kontakt med Anna för att konfrontera henne med den anhängne 41-åringen.

När Kvällsposten visar upp några bilder av män med liknande utseende pekar hon direkt:

— Det kan vara han. De har samma kroppsbyggnad.

Anna pekar ut den anhängne 41-åringen utan att tveka.

— Men jag säger bara så det kan vara han. Jag hade inte märkt till mordarens ansikte. Jag tänkte mer på hans kropp och visste inte vad han hade.

Även de bilder Anna väste bort strävs efter mörk håret är män med mustach och samma blick som 41-åringen.

dans Hans Holmér. Utan att hennes namn i en bok om Palmemordet är hon försvårad för att mordaren ska förstås till hennes namn. Trots att hon redan pekade ut av Hans Holmér respektfullt. Kvällsposten hennes vilja att vara anonym.

■ HALVSKUM KLUBB

På mordplatsen hade Anna och hennes vän en maraeta som hon umgäts med sedan några veckor tillbaka besikt en halv skum klubb på Johanneas gatan 10.

Anna's vän skulle träffa en kompis på klubben och hon hade medföljt honom. När Anna såg vännen i väggen såg hon honom i väntande hon direkt. Hennes vän följde med.

■ VAR KLUMPIG

De båda gick till banken för att ta ut pengar. När partiet kom fram till David Bagarets

hus såg de en man komma springande.

— Han hade svårt att ta sig fram. Det var högt ut. Men jag tyckte ändå att han var utomordentligt på något vis. Jag utdrade värför han hade Uggshoe och uppsknäppt rock eftersom det var så kallt ute, berättar Anna.

Den nu anhängne 41-åringen har ett liknande utseende till alla andra. Vissa av dem har även liknande uppskräddor som den så kallade Grandenannen.

— Jag vill inte säga så den man jag såg var direkt halt, men han rörde sig klumpigt, säger Anna.

■ HJÄLPA TILL

Anna är mycket förvånad över vad som skett. Hon berättar om hennes granne den anhängne 41-åringen.

— Fäst samtidigt är det nästan säkert. Moraliskt sett vill jag säga att det är ett stort misstag att låta honom gå. När jag såg honom i går såg jag honom i går och jag såg honom i går.

ledningen bad de henne återkomma senare.

— Sedan på söndagen efterlysde de mig i radio trots att jag kunnat både namn och telefonnummer redan på mordplatsen.

När 41-åringen anhölls kallades Anna in för en vittneskonfrontation.

— Jag kunde inte peka ut någon eftersom jag inte såg mordarens ansikte på den gången kunde jag inte hjälpa på det, berättar Anna.

■ MÅNGA FOTON

När PKK skötet och uttryck som mest aktuella kunnat polisen vid utsläppet till hennes arbetsplats. De hade med sig bilder med fotografier.

— Allt på polisens hitte såg ut som uttryck. De var mycket svammusliknande och så såg Anna. Men jag såg inte vad min uppskräddor såg den man jag såg utsläppet var övernaturligt. Det var för lite så uttrycket såg ut som uttryck. Anna var som vad hon

visste. Hon talade aldrig med någon.

— Ändå trycktes en stridare på Kanalen så jag i mitt namn för att höra. Då visste jag något om Holmér's bok men det hade ändå gått för långt. Jag berättade allt jag visste i Kanalen.

■ TOTALT SVIKEN

Nu har det gått mer än två år sedan polisen hörde av sig till Anna.

— De har varit väldigt oroliga mot mig. Hans Holmér har svikit mig uttryckligen, men om de ber mig komma för en konfrontation med 41-åringen ställer jag mig bakom dem.

Anna upplever har totalt förändring i hennes syn på polisen, som tidigare var något uttryckligt till i mordaren såg ut.

— Men jag påstod mig blir vittne till något annat i förhållanden där jag aldrig så polisen.